

NEOCLASSICISME

Segle XVIII, comença a Roma i es desenvolupa a França, nova capdavantera de les tendències artístiques del set-cents. París capital política i cultural europea i francès idioma més parlat.

CONTEXT HISTÒRIC:

- **Revolució francesa** (triomf de la burgesia, fi de l'Antic Règim i inici del Liberalisme)
- **Revolució industrial** (aparició del proletariat i gir en l'economia)
- **Procés d'industrialització** (millora transports i noves formes d'energia)
- **Creixent consciència nacional** (creació de nous estats)
- **Creixement demogràfic** (enderrocament de les muralles de les ciutats i processos de transformació urbanística)
- **Noves doctrines socials** (socialisme, anarquisme i moviments reivindicatius i revolucionaris)
- **Il·lustració** (recuperació de valors com la raó, el treball o l'intel·lecte i retorn a l'època clàssica)

Ferma reacció contra l'estil rococó i barroc (plens d'inestabilitat i equilibri) i es torna a buscar, a través de les línies rectes, la simetria i la bellesa i les proporcions ideals. Reneix interès per la Grècia i la Roma clàssiques. Sensació de solidesa que imitava el classicisme grecollatí.

ARQUITECTURA:

S'edifiquen arcs de triomf, esglésies semblants a temples romans i columnes commemoratives. Reorganització urbanística de l'entorn.

ESCULTURA:

Ideal de bellesa a través de l'antiguitat, guanyant en serenitat i equilibri. Tot i que pot arribar a semblar fred, podem distingir certa emoció i, fins i tot, cert erotisme fruit d'una sensualitat refinada. Es representa moviment, però més "congelat" que al barroc. A nivell de temàtica, tot està enfocat cap a la mitologia del món grecoromà.

PINTURA:

Fets de l'època i mitologia clàssica. Exaltació de la història de l'antiga Roma (ideals il·lustrats). Composicions serenes, sòbries, geomètriques. Predomini del dibuix per sobre de la taca de color. Pinzellada imperceptible: llarga, estirada, sense textures, buscant la perfecció de l'aplicació del color. Recuperació de la perspectiva linial.

ARC DE TRIOMF (PARÍS)

ESGLÉSIA DE LA MADELEINE (PARÍS)

EROS I PSIQUE (Antonio Canova, 1793)

NAPOLEÓ COM MART PACIFICADOR
(Antonio Canova, 1804)

TESEU I EL CENTAURE (Antonio Canova, 1819)

JURAMENT DELS HORACIS (Jacques-Louis David, 1784)

MORT DE MARAT (Jacques-Louis David, 1793)

LA MORT DE SÒCRATES (Jacques-Louis David, 1787)

LA CORONACIÓ DE NAPOLEÓ (Jacques-Louis David, 1807)

